

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 23 shtator 2021
Nr. ref.:RK 1846/21

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr.KI67/21

Parashtrues

Burim Zhubi

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit,
Ac.nr.5196/2020 të 22 shkurtit 2021**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Burim Zhubi, nga Komuna e Gjakovës (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktvendimin [Ac.nr.5196/2020] e 22 shkurtit 2021 të Gjykatës së Apelit të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit) në lidhje me Aktvendimin [PPP.nr.12/2020] të 30 shtatorit 2020 të Gjykatës Themelore në Gjakovë (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore).

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të kontestuar të Gjykatës së Apelit, përmes së cilit pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe nenet 1 i protokollit 1 (Mbrojtja e pronës), 6 (E drejta për një proces të rregullt) dhe 13 (E drejta për zgjidhje efektiv) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 (Procedimi i kërkesës) dhe 47 (Kërkesa individuale) të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 (Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve) të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

5. Më 13 prill 2021, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 14 prill 2021, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bajram Ljatifi Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Bekim Sejdiu (kryesues), Selvete Gërzhaliu Krasniqi dhe Gresa Caka Nimani.
7. Më 15 prill 2021, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës, si dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës së Apelit.
8. Më 17 maj 2021, bazuar në paragrafin 5 të nenit 114 [Përbërja dhe Mandati i Gjykatës Kushtetuese] të Kushtetutës dhe Rregullit 12 (Zgjedhja e Kryetarit dhe e Zëvendëskryetarit) të Rregullores së punës, Gjyqtarja Gresa Caka-Nimani u zgjodh Kryetare e Gjykatës Kushtetuese. Bazuar në paragrafin 4 të Rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës KK-SP 71-2/21, u përcaktua që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani, detyrën e Kryetares së Gjykatës e merr pas përfundimit të mandatit të Kryetares aktuale të Gjykatës Arta Rama-Hajrizi, më 26 qershor 2021.

9. Më 25 maj 2021, bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 9 (Përfundimi i mandatit para kohës) të Ligjit dhe Rregullit 7 (Dorëheqja e gjyqtarëve) të Rregullores së punës, gjyqtari Bekim Sejdiu paraqiti dorëheqjen e tij nga pozita e gjyqtarit pranë Gjykatës Kushtetuese.
10. Më 27 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës Arta Rama-Hajrizi, përmes Vendimit K.SH.KI67/21, emëroi Gjyqtarin Radomir Laban si anëtarë të Kolegjit shqyrtues në vend të gjyqtarit Bekim Sejdiu.
11. Më 31 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës Arta Rama-Hajrizi, me Vendimin nr. KK160/21 për zëvendësimin e gjyqtarëve kryesues në kolegje shqyrtuese, caktoi Kryetaren e zgjedhur të Gjykatës Gresa-Caka Nimani, kryesuese të kolegjit për rastin KI67/21.
12. Më 26 qershor 2021, bazuar në paragrafin 4 të Rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës KK-SP 71-2/21, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani morri detyrën e Kryetares së Gjykatës, ndërsa bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 8 (Përfundimi i mandatit) të Ligjit, Kryetarja Arta Rama-Hajrizi përfundoi mandatin e Kryetares dhe të gjyqtarës së Gjykatës Kushtetuese.
13. Më 10 shtator 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

14. Në një datë të pasaktësuar, kreditori KRM "Çabrati" sh.a- Gjakovë (në tekstin e mëtejshëm: KRM Çabrati) kishte parashtruar propozim për përmbarim pranë përmbaruesit privat Gjokë Radi në Gjakovë (në tekstin e mëtejshëm: përmbaruesi privat) duke kërkuar që në emër të borgjit të faturuar nga data 31 mars 2012 deri më 30 nëntor 2019, sipas ekstraktit të verifikuar- ekstrakti nga Librat e Kontabilitetit, debitori A.ZH t'ia paguaj shumën e përgjithshme prej 313.35 euro.
15. Më 20 dhjetor 2019, Përmbaruesi privat përmes urdhërit [P.nr.1250/19] lejoi përmbarimin sipas propozimit të kreditorit në këtë çështje përmbarimore.
16. Meqë debitori A.ZH kishte vdekur, gjykata përmes konkluzionit [PPP.nr.12/2020] të 30 shtatorit 2020, debitorit A.ZH ish nga Gjakova, ia caktoi përfaqësuesin e përkohshëm, djalin e tij B.ZH, në këtë rast parashtruesi i kërkesës.
17. Më 6 janar 2020, parashtruesi i kërkesës kishte parashtruar prapësim kundër urdhërit të përmbaruesit privat, ku kishte cekur se propozimin e kundërshton ne tersi për shkak të shkeljes së dispozitave të procedurës kontestimore, të cilat në mënyrë supsediare aplikohen edhe në këtë procedurë përmbarimore, konstatimit të gabuar apo jo të plote të gjendjes faktike, zbatimit të gabuar të drejtës materiale" propozimi për përmbarim nuk është i bazuar dhe ligjor, për ndryshe pjesa dërmuese e borxhit është parashkruar, andaj gjykatës i ka propozuar që të aprovon prapësimin ndërsa urdhrin e përmbaruesit privat

Gjoke Radi nga Gjakove P.nr.1250/19, te datës 20.12.2019, te vihet jashtë fuqie dhe qe te gjitha veprimet përmbarimore te revokohet.

18. Më 30 shtator 2020, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [PPP.nr.12/20] refuzoi si të pabazuar prapësimin e parashtruesit të kërkesës i ushtruar kundër urdhërit [P.nr.1250/19] të 20 dhjetorit 2019 mbi lejimin e përmbarimit të Përmbaruesit privat.
19. Në një datë të pasaktësuar, parashtruesi i kërkesës kishte ushtruar ankesë pranë Gjykatës së Apelit kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore, për shkak te shkeljeve te dispozitave te procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar apo jo te plote te gjendjes faktike si dhe zbatimit të gabuar te se drejtës materiale, me propozim qe Gjykata e Apelit, ta aprovoj ankesën, aktvendimin e atakuar ta ndryshoj duke e trajtuar urdhrin përmbarimor si te parregullt dhe te pabazuar.
20. Më 22 shkurt 2021, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [Ac.nr.5196/20] refuzoi si të pathemeltë ankesën e parashtruesit të kërkesës, ndërsa Aktvendimin [PPP.nr.12/20] e 30 shtatorit 2020 të Gjykatës Themelore e vërtetoi.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

21. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktvendimin [Ac.nr.5196/20] e 22 shkurtit 2021 të Gjykatës së Apelit me pretendimin se i njëjti është nxjerrë në shkelje të drejtave dhe lirive themelore të tij të garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës dhe nenet 1 i protokollit 1 (Mbrojtja e pronës), 6 (E drejta për një proces të rregullt) dhe 13 (E drejta për zgjidhje efektiv) të KEDNJ-së.
22. Përkitazi me shkeljet e pretenduara të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës, në esencë, thekson se gjykatat kanë bërë interpretim të gabuar të ligjit, për shkak se sipas tij, borgji i tij është parashkruar dhe se “ *çështja e parashkrimit deri më datën 22 mars 1999 ka qenë e rregulluar me LMD, neni 371 dhe afati i parashkrimit ishte 5 vite. Andaj dispozita e nenit 34 të ligjit për ndryshimet dhe plotësimet e ligjit të marrëdhëniet detyrimore 31/90 të dt.18.06.1993 e cila dispozitë e rregullon ndryshe atë lëmi nga ajo e rregulluar me dispozitë ligjore në fuqi deri me 22 mars 1999 është dispozitë e pa aplikueshme, e cila as përjashtimisht nuk mund të aplikohet, pavarësisht se është jo diskriminuese, prej nga del se neni 34 i Ligjit për ndryshimet dhe plotësimet e Ligjit për marrëdhëniet detyrimore “ gazeta zyrtare e RFJ 31/90 i 18 qershorit 1993 është ligj për Kosovë i pa aplikueshëm”, dhe për pasojë, gjykatat e rregullta nuk kanë siguruar një gjykim të drejtë dhe të paanshëm në rrethanat e tij.*
23. Tutje parashtruesi i kërkesës thekson se propozimi për përmbarim nuk është i rregullt ngase sipas tij llogaritja e borgjit nuk është llogaritur mirë dhe është bërë në dëm të tij, si dhe ai pretendon se nuk ka nënshkruar kurrfarë

marrëveshje me kreditorin. Po ashtu parashtruesi thekson se ai nuk është i vetmi trashëgimtar i babit të tij, dhe se vetëm ai është ngarkuar me borgj dhe jo edhe tjerët.

24. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu pretendon shkelje të neneve 32 dhe 102 të Kushtetutës dhe neneve 1 të protokollit 1, dhe 13 të KEDNJ-së. Përkitazi me këto pretendime, përpos faktit që referohet në përmbajtjen e neneve, nuk arsyeton pretendimet e tij.
25. Në fund, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që të (i)mos ti mundësohet kreditorit që të realizon qëllimin e vet në mënyrë të kundërligjshme; (ii) të shpallë antikushtetuese Aktvendimet e Gjykatës Themelore dhe të Apelit.

Dispozitat relevante ligjore

LIGJI NR. 04/L-077 PËR MARRËDHËNIET E DETYRIMEVE

NDËRPRERJA E PARASHKRIMIT

Neni 368

Pranimi i borxhit

1. Parashkrimi ndërpritet kur debitori e pranon borxhin.
2. Pranimi i borxhit mund të bëhet jo vetëm me deklaratën e kreditorit, veçse edhe në mënyrë të tërthortë, sikurse janë pagesa e këstit, pagesa e kamatës, dhënia e sigurimit.

Pranueshmëria e kërkesës

26. Gjykata së pari vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
27. Në këtë drejtim, Gjykata, fillimisht, i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, që përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

28. Në vazhdim, Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohet me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata së pari i referohet neneve 47 (Kërkesa individuale), 48 (Saktësimi i kërkesës) dhe 49 (Afatet) të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47

(Kërkesa individuale)

*"1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.
2. Individit mund të ngrejë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj."*

Neni 48
(Saktësimi i kërkesës)

"Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësojë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj."

Neni 49
(Afatet)

"Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor ..."

29. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, i cila konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktvendimin [Ac.nr.5196/2020] e 22 shkurtit 2021 të Gjykatës së Apelit, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu i ka qartësuar të drejtat dhe liritë që ai pretendon se i janë shkelur në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.
30. Përveç kësaj, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara në paragrafin (2) të rregullit 39 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës. Rregulli 39 (2) i Rregullores së punës përcakton kriteret në bazë të të cilave Gjykata mund të shqyrtojë kërkesën, duke përfshirë kriterin që kërkesa të mos jetë qartazi e pabazuar. Më saktësisht, rregulli 39 (2) përcakton që:

Rregulli 39
(Kriteret e pranueshmërisë)

"(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij."

31. Gjykata, fillimisht thekson që rregulli i lartcekur, bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejshëm: GJEDNJ) dhe të Gjykatës, i mundëson kësaj të fundit, që të shpallë kërkesa të papranueshme për arsye që ndërlidhen me meritat e një rasti. Më saktësisht, bazuar në këtë rregull, Gjykata mund të shpallë një kërkesë të papranueshme bazuar në dhe pas vlerësimit të meritave të saj, përkatësisht nëse e njëjta

vlerëson se përmbajta e kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

32. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si “qartazi e pabazuar” në tërësinë e saj ose vetëm përkitazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë drejtim, është më e saktë t’iu referohet të njëjtave si “pretendime qartazi të pabazuara”. Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kualifikohen si pretendime “të shkallës së katërt”; (ii) pretendime që kategorizohen me një “mungesë të dukshme ose evidente të shkeljes”; (iii) pretendime “të pambështetura apo të paarsyetuara”; dhe në fund, (iv) pretendime “konfuze dhe të paqarta”. (Shih, më saktësisht për konceptin e papranueshmërisë mbi bazën e një kërkesë të vlerësuar si “qartazi të pabazuar”, dhe specifikat e katër kategorive të lartcekura të pretendimeve të kualifikuara si “qartazi të pabazuara”, Udhëzuesin Praktik të GJEDNJ-së për Kriteret e Pranueshmërisë të 30 prillit 2020; pjesën III. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat qartazi të pabazuara, paragrafët 275 deri më 304).
33. Në kontekst të vlerësimit të pranueshmërisë së kërkesës, përkatësisht, në vlerësimin nëse e njëjta është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata, fillimisht do të rikujtojë esencën e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtruesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.

Sa i përket pretendimit për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së

34. Në këtë kontekst, Gjykata fillimisht rikujton që rrethanat e rastit ndërlidhen me borgjin që kishte babai i parashtruesit të kërkesës ndaj KRM Çabrati. KRM Çabrati kishte parashtruar propozim për përmbarim pranë përmbaruesit privat duke kërkuar që në emër të borgjit të faturuar nga data 31 mars 2012 deri më 30 nëntor 2019, sipas ekstraktit të verifikuar- ekstrakti nga Librat e Kontabilitetit, debitori A.ZH t’ia paguaj shumën e përgjithshme prej 313.35 euro. Parashtruesi i kërkesës ishte caktuar përfaqësues i përkohshëm i babait të tij të ndjerë në procedurën përmbarimore të zhvilluar pranë përmbaruesit privat. Përmbaruesi privat kishte lejuar përmbarimin, ndërsa kundër urdhërit të përmbaruesit privat, parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur prapësim. Prapësimi përkatësisht ankesa ishin refuzuar nga ana e Gjykatës Themelore dhe të Apelit.
35. Parashtruesi i kërkesës e konteston konstatimin e Gjykatave të rregullta para Gjykatës, duke ngritur pretendime që ndërlidhen, në esencë, me garancitë procedurale të garantuara përmes nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me neni 6 të KEDNJ-së. Në këtë aspekt, parashtruesi i kërkesës, ndër të tjera, vë theks në interpretimin e gabuar të LMD-së, duke theksuar se borgji i tij është parashkruar, si dhe procedura e përmbarimit nuk ka qenë e rregullt.

36. Në shqyrtimin e këtyre pretendimeve, Gjykata fillimisht thekson se të njëjtat në esencë ndërliken me vërtetimin e gabuar të fakteve dhe zbatimin e gabuar të ligjit të aplikueshëm, pretendime të cilat, Gjykata në përputhje me praktikën e saj gjyqësore dhe atë të GJEDNJ-së, i konsideron si "*pretendime të shkallës së katërt*".
37. Në kontekst të kësaj kategorie pretendimesh, Gjykata thekson se bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, por edhe duke marrë parasysh veçoritë e saj, siç janë përcaktuar përmes KEDNJ-së, (shih, në këtë kontekst, sqarimin në Udhëzuesin Praktik të GJEDNJ-së të 30 prillit 2020 për Kriteret e Pranueshmërisë; pjesën I. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat Qartazi të Pabazuara; 2."Shkalla e katërt", paragrafët 281 dhe 288), parimin e subsidiaritetit dhe doktrinën e shkallës së katërt, ajo vazhdimisht e ka theksuar dallimin në mes të "*kushtetutshmërisë*" dhe "*ligjshmërisë*" dhe ka pohuar se nuk është detyrë e saj të merret me gabime të fakteve ose interpretimit dhe aplikimit të gabuar të ligjit, që pretendohet se janë bërë nga një gjykatë e rregullt, përveç dhe për aq sa gabimet e tilla mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë dhe/ose me KEDNJ. (Shih, në këtë kontekst, ndër të tjera, rastet e Gjykatës KI179/18, parashtrues *Belgjyzar Latifi*, Aktvendim për papranueshmëri i 23 korrikut 2020, paragrafi 68; KI49/19, parashtrues *Shoqëria Aksionare Limak Kosovo International Airport S.H.A., "Adem Jashari"*, Aktvendim i 31 tetorit 2019, paragrafi 47; KI56/17, me parashtruese *Lumturije Murtezaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 18 dhjetorit 2017, paragrafi 35; dhe KI154/17 dhe KI05/18, me parashtrues, *Basri Deva, Afërdita Deva dhe Shoqëria me përgjegjësi të kufizuar "Barbas"*, Aktvendim për papranueshmëri, i 12 gushtit 2019, paragrafi 60).
38. Gjykata gjithashtu ka pohuar vazhdimisht se nuk është roli i kësaj Gjykate të rishikojë konkluzionet e gjykatave të rregullta në lidhje me gjendjen faktike dhe zbatimin e të drejtës materiale dhe se ajo nuk mund të vlerësojë vetë faktet të cilat e kanë bërë një gjykatë të rregullt të marrë një vendim e jo një tjetër. Në të kundërtën, Gjykata do të vepronte si gjykatë e "*shkallës së katërt*", që do të rezultonte në shpërfilljen e kufijve të vendosur në juridiksionin e saj. (Shih, në këtë kontekst, rastin e GJEDNJ-së *García Ruiz kundër Spanjës*, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 28 dhe referencat e përdoruar aty; dhe shih, gjithashtu rastet e Gjykatës, KI49/19, cituar më lart, paragrafi 48; dhe KI154/17 dhe KI05/18, cituar më lart, paragrafi 61).
39. Gjykata, megjithatë, thekson se praktika gjyqësore e GJEDNJ-së dhe e Gjykatës gjithashtu përcaktojnë rrethana nën të cilat duhet të bëhen përjashtime nga ky qëndrim. Siç u theksua më lart, përderisa gjykatat e rregullta kanë detyrë primare të zgjidhin problemet rreth interpretimit të ligjit të aplikueshëm, roli i Gjykatës është që të sigurohet apo të verifikojë që efektet e këtij interpretimi të jenë kompatible me Kushtetutën dhe KEDNJ-në. (Shih rastin e GJEDNJ-së, *Miragall Escolano dhe të tjerët kundër Spanjës*, Aktgjykim i 25 majit 2000, paragrafët 33-39; dhe shih, gjithashtu rastin e Gjykatës KI154/17 dhe KI05/18, cituar më lart, paragrafi 63). Në parim, një përjashtim i tillë, ndërliket me raste të cilat rezultojnë të jenë dukshëm arbitrare, duke përfshirë ato në të cilat, një gjykatë ka "*aplikuar ligjin në*

mënyrë qartazi të gabuar” në një rast specifik dhe i cili mund të ketë rezultuar në “konkluzione arbitrare” apo “qartazi të paarsyeshme” për parashtruesin përkatës. (Për një sqarim më të detajuar përkitazi me konceptin e “aplikimit të ligjit në mënyrë qartazi të gabuar”, shih, ndër të tjera, Udhëzuesin e GJEDNJ-së për nenin 6 të KEDNJ-së (aspekti civil), të 31 gushtit 2020, pjesën IV. Kriteret Procedurale; 3. Shkalla e Katërt; b. Fushëveprimi dhe Kufizimet e mbikëqyrjes së Gjykatës, paragrafët 329-333; dhe rastin e Gjykatës KI154/17 dhe KI05/18, cituar më lart, paragrafët 60 deri në 65 dhe referencat e përdorura aty).

40. Në këtë drejtim, për t'i shmangur keqkuptimet nga ana e parashtrueseve të kërkesës, Gjykata thekson se “drejtësia” që kërkohet përmes nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, nuk është drejtësi “substanciale”, por drejtësi “procedurale”. Në terma praktik, dhe në parim, kjo shprehet përmes procedurës kontradiktore, ku palët dëgjohen dhe vendosen në të njëjtat kushte para Gjykatës. (Shih, KI131/19, parashtrues *Sylë Hoxha*, Aktvendim për papranueshmëri i 21 prillit 2020, paragrafi 57; dhe KI49/19, cituar më lart, paragrafi 55).
41. Kjo më saktësisht nënkupton, se palëve përgjatë një procedure të drejtë dhe të paanshme duhet të (i) u mundësohet zhvillimi i procedurës bazuar në parimin e kontradiktoritetit; (ii) u akordohet mundësia që gjatë fazave të ndryshme të procedurës të paraqesin argumente dhe dëshmi që ata i konsiderojnë relevante për rastin përkatës; (iii) u garantohet se të gjitha argumentet dhe dëshmitë, shikuar objektivisht, që ishin relevante për zgjidhjen e rastit përkatës janë dëgjuar e shqyrtuar në mënyrë të rregullt nga gjykatat përkatëse; (iv) u garantohet se faktet dhe pretendimet ligjore në vendimet gjyqësore ishin shqyrtuar dhe arsyetuar hollësisht; dhe se, në përputhje me rrethanat e rastit, (v) u garantohet se procedurat, shikuar në tërësinë e tyre, ishin të drejta dhe jo arbitrare. (Shih, ndër të tjera, rastin e GJEDNJ-së *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, cituar më lart, paragrafi 29; dhe KI131/19, cituar më lart, paragrafi 58). Gjykata thekson se në rrethanat e rastit konkret, parashtruesi i kërkesës nuk ka argumentuar se ky nuk është rasti.
42. Në këtë kontest, Gjykata rikujton që në rrethanat e rastit konkret, pretendimet kryesore të parashtruesit të kërkesës ndërlidhen me interpretimin e gabuar të LMD-së nga ana e Gjykatave të rregullta. Në esencë, parashtruesi i kërkesës pretendon se procedura e përmbarimit nuk ka qenë e rregullt dhe se gjykatat e rregullta përgjatë zhvillimit të procedurës kontestimore nuk kanë marrë për bazë që borgji është parashkruar.
43. Për më tepër, Gjykata vëren se gjykatat e rregulla kishin adresuar të gjitha pretendimet e parashtruesit të kërkesës, që ndërlidhen me (i) parashkrimin e borgjit; dhe (ii) pretendimin se procedura e përmbarimit nuk ka qenë e rregullt.
44. Për sa i përket pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, Gjykata Themelore përmes Aktvendimit [PPP.nr.12/20] të 30 shtatorit 2020, kishte theksuar si në vijim:

“Gjykata vlerësojë pretendimet e përfaqësuesit të përkohshëm të debitorit në lidhje me atë se propozimi nuk është i rregullt, por gjeti se këto pretendime janë të pa bazuara, pasi që propozimi për përmbarim është ushtruar në harmoni me LPP-ne, pasi që në të është treguar kreditori, debitori dokumenti i besueshëm, shuma e kredisë etj. Andaj, si i tillë i plotëson kushtet ligjore. Gjithashtu gjykata vlerësojë pretendimet e përfaqësuesit të përkohshëm, në lidhje me parashkrimin e borxhit, por gjeti se të njëjtat pretendime janë të pa bazuara pasi që nga shkresat e lendes është vërtetuar se debitori i përmbarimit e ka pranuar borxhin duke lidhur kontratë për pagesën e borxhit dhe atë kontratë për pagesën e borxhit të 23.08.2017 të cilat janë të nënshkruara dhe i kanë vullat origjinale. Në këtë rast Debitori vet e ka pohuar borxhin me lidhjen e Kontratës për pagesën e borxhit dhe deklaratën për dakordimin e borxhit përmes se cilës është pajtuar që ta paguaj borxhin përmes ri programimit të borxhit. Sipas nenit 368 par. 2 i LMD-se është parapare se "Ndërprerja e parashkrimit behet me pranim të borxhit. Pranimi i borxhit mund të behet jo vetëm me deklaratë por dhe në mënyrë të tërthortë, sikurse janë pagesat e këstit", andaj gjykata nga këto arsye vendosi si në diapozitiv të këtij aktvendimi duke vlerësuar se nuk ka parashkrim të borxhit.”

45. Duke adresuar pretendimet e njëjta, Gjykata e Apelit përmes Aktvendimit [Ac.nr.5196/20] të 22 shkurtit 2021, kishte dhënë arsyet e refuzimit të ankesës, duke theksuar si në vijim:

“Duke marr parasysh se në rastin konkret kemi të bëjmë me propozim për përmbarim, në baze të dokumentit të besueshëm që me dispozitën e nenit 29 të Ligjit për Procedurën Përmbarimore nr.04/L-139, ku përcaktohet se përmbarimi me qëllim të realizimit të kërkesës në të holla caktohet në baze të dokumentit të besueshëm dhe se dokumenti i besueshëm sipas LPP-se janë: ekstraktet e verifikuara nga librat afariste, për pagesa të shërbimeve komunale të furnizimit me ujë, energji elektrike dhe bartjen e mbeturinave. Dokumenti i besueshëm, është i përshtatshëm për përmbarim po që se në të është treguar kreditori dhe debitori si dhe objekti. lloji. shuma dhe koha e përmbushjes së detyrimit monetar, në rastin konkret kemi të bëjmë me dokument të besueshëm siç;: është ekstrakti i verifikuar nga libri afarist, nr.3279, në shumën e përgjithshme për pagesë prej 313.35 euro. Ekstrakti është i përshtatshëm për përmbarim ngase është i dorëzuar në origjinal, në të është cekur kreditori dhe debitori, objekti, lloji dhe koha e përmbushjes së detyrimit monetar. andaj, nga kjo rezulton se dokumenti i besueshëm është i përshtatshëm për përmbarim dhe se gjykata e shkallës së parë me të drejtë ka vendosur si në dispozitiv të aktvendimit të atakuar. Pretendimi ankimor i përfaqësuesit të përkohshëm të debitorit se borxhi pretenduar nga kreditori ka arritur parashkrimin absolut të kërkesës dhe se kreditori ka humbur të drejtën për të kërkuar borxhin, Gjykata e Apelit vlerëson se është pretendim i pabazuar dhe i paqëndrueshëm, pasi që nga shkresat e lendes respektivisht nga Ekstrakti i verifikuar nga librat afarist për pagesën e shërbimeve komunale-për bartjen e mbeturinave m.3279, është vërtetuar se debitori ka realizuar pagesa, dhe atë në vitin 2019 dhe 2018 e tutje, të cilat pagesa kanë rezultuar me pranimin e borxhit nga ana e debitorit dhe rrjedhimisht edhe me ndërprerjen e parashkrimit duke u bazuar në

dispozitën e nenit 368, paragrafi 1 të LMD-se shprehimisht përcaktohet se: "Parashkrimi ndërpritet kur debitori e pranon borxhin", ndërsa me paragrafin 2 përcaktohet se: "Pranimi i borxhit mund të behet jo vetëm me deklaratën e kreditorit, veqse edhe në mënyre të tërthorte, sikurse janë pagesa e këstit, pagesa e kamatës, dhënia e sigurimit". Andaj nga te cekurat gjykata e shkalles së dytë vlerëson se aktvendimi i gjykatës së shkalles së parë duhet vërtetuar dhe të refuzohet ankesa e përfaqësuesit të përkohshëm të debitorit si e pathemelte."

46. Në këtë aspekt, Gjykata konsideron se Gjykata Themelore dhe ajo e Apelit, në rrethanat e rastit konkret, kishin trajtuar dhe arsyetuar pretendimet e parashtruesit të kërkesës, dhe se Gjykata vëren se të Gjykatat e rregullta kishin konstatuar se përmbarimi është zhvilluar në bazë të dokumentit të besueshëm siç është ekstrakti i verifikuar nga libri afarist. Po ashtu edhe sa i përket pretendimit se borgji është parashkruar, Gjykatat e rregullta kishin konstatuar se parashtruesi i kërkesës kishte realizuar pagesa, të cilat pagesa kanë rezultuar në pranimin e borgjit dhe ndërprerjen e parashkrimit. Me këtë Gjykata konsideron se në tërësinë e tyre, procedurat para Gjykatave të rregullta, nuk rezultojnë të kenë qenë të padrejta apo arbitrare.
47. Prandaj, duke marrë parasysh pretendimet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës dhe faktet e paraqitura nga ai, dhe gjithashtu arsyetimet e gjykatave të rregullta e të shtjelluara më lart, Gjykata konsideron se parashtruesi i kërkesës nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij se gjykatat e rregullta mund të kenë "*aplikuar ligjin në mënyrë qartazi të gabuar*", duke rezultuar në "*konkluzione arbitrare*" apo "*qartazi të paarsyeshme*" për parashtruesin e kërkesës, dhe rrjedhimisht pretendimet e tij për interpretimin dhe aplikimin e gabuar të ligjit të aplikueshëm, kualifikohen si pretendime që bien në kategorinë e "*shkallës së katërt*" dhe si të tilla, reflektojnë pretendime në nivel të "*ligjshmërisë*" dhe nuk janë argumentuar në nivel të "*kushtetutshmërisë*". Për pasojë, të njëjtat janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç është përcaktuar përmes paragrafit (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.
48. Gjykata gjithashtu rithekson se neni 31 i Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, nuk i garantojnë askujt rezultat të favorshëm në proces gjyqësor dhe as nuk përcaktojnë që Gjykata ta vë në diskutim zbatimin e të drejtës materiale nga gjykatat e rregullta në një kontesti civil, ku kryesisht njëra prej palëve fiton dhe tjetra humb. (Shih, ndër të tjera, rastet e Gjykatës KI118/17 parashtrues *Şani Kervan dhe të tjerët*, Aktvendim për papranueshmëri i 17 janarit 2018, paragrafi 36; KI49/19, cituar më lart, paragrafi 54; dhe KI99/19, parashtruese *Persa Raičević*, Aktvendim për papranueshmëri i 19 dhjetorit 2019, paragrafi 48).

Sa i përket pretendimeve për shkelje të neneve 32 dhe 102 të Kushtetutës dhe neneve 1 të protokollit 1 dhe 13 të KEDNJ-së.

49. Gjykata, në fund, gjithashtu rikujton që parashtruesi i kërkesës pretendon se në rrethanat e rastit konkret, Aktvendimi i kontestuar i Gjykatës së Apelit, është nxjerrë edhe në shkelje të drejtave dhe lirive të tij themelore të garantuara përmes neneve 32 dhe 102 të Kushtetutës dhe neneve 1 protokollit 1

dhe 13 të KEDNJ-së. Gjykata në kontekst të këtyre pretendimeve, thekson se parashtruesi i kërkesës pretendon shkelje të dispozitave të lartcekura të Kushtetutës, pa argumentuar dhe arsyetuar shkeljen e pretenduara përmes Aktvendimit të kontestuar të Gjykatës së Apelit. Për më tepër, Gjykata vë në pah se pretendimi për shkelje të nenit 102 mund të ngritet në mënyrë të argumentuar nga parashtruesit individual, vetëm në ndërlidhje me ndonjë të drejtë specifike të garantuar nga Kapitulli II dhe III të Kushtetutës. Prandaj, ky nene në mënyrë të pavarur nuk mund të zbatohet nëse faktet e çështjes nuk bien në fushën e veprimit të paktën të njërës ose më shumë dispozitave të Kushtetutës që kanë të bëjnë me “*gëzimin e të drejtave dhe lirive të njeriut*” (shih, rastin KI 67/16, parashtrues i kërkesës *Lumturije Voca*, Aktvendimi për Papranueshmëri, i 23 janarit 2017, par. 128; KI172/18, parashtrues Arbër Kryeziu, pronar i “Al-Petrol” Sh.p.k, Aktvendim për Papranueshmëri i 20 janarit 2020, paragrafi 65).

50. Gjykata, në këtë aspekt, rikujton që ajo tashmë ka një praktikë shumë të konsoliduar përmes të cilës vazhdimisht ka theksuar se vetëm përmendja e një neni të Kushtetutës, pa arsyetim të qartë dhe adekuat se si është shkelur ajo e drejtë, nuk mjafton si argument për të aktivizuar makinerinë e mbrojtjes që ofron Kushtetuta dhe Gjykata, si institucion që përkujdeset për respektimin e të drejtave dhe lirive të njeriut. (Shih, në këtë kontest, rastet e Gjykatës KI02/18, parashtruese *Qeveria e Republikës së Kosovës [Ministria e Mjedisit dhe Planifikimit Hapësinor]*, Aktvendim për papranueshmëri, i 20 qershorit 2019, paragrafin 36; dhe KI95/19, parashtrues *Ruzhdi Bejta*, Aktvendim për papranueshmëri, i 8 tetorit 2019, paragrafët 30-31; dhe shih, gjithashtu Udhëzuesin e GJEDNJ-së të 30 prillit 2020 për Kriteret e Pranueshmërisë; pjesën I. Papranueshmëria bazuar në merita; A. Kërkesat Qartazi të Pabazuara; 4. Ankesat e paarsyetuara: mungesa e provave, paragrafët 300 deri më 303).
51. Në rrethanat e rastit konkret, parashtruesi i kërkesës përtej referimit neneve të caktuara të Kushtetutës, nuk ka arsyetuar në mënyrë të qartë dhe adekuate se si mund të jenë cenuar këto nene përmes Aktvendimit të kontestuar të Gjykatës së Apelit. Prandaj, Gjykata konsideron se pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të neneve të lartcekura të Kushtetutës, bien në kategorinë e pretendimeve “*të pambështetura apo paarsyetuara*”. Në kontekst të kësaj kategorie pretendimesh, Gjykata, duke u bazuar në paragrafët (1) (d) dhe (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe praktikën e saj gjyqësore, vazhdimisht ka theksuar se (i) palët kanë detyrim që të qartësojnë saktësisht dhe në mënyrë adekuate të paraqesin faktet dhe pretendimet; dhe gjithashtu (ii) të dëshmojnë dhe në mënyrë të mjaftueshme të mbështesin pretendimet e tyre për shkelje të të drejtave apo dispozitave kushtetuese.
52. Në këto rrethana, bazuar në si më sipër dhe duke marrë parasysh pretendimet e ngritura nga parashtruesi i kërkesës dhe faktet e paraqitura nga ai, Gjykata thekson se pretendimet e tij për shkelje të neneve 32 dhe 102 të Kushtetutës dhe neneve 1 te protokollit 1, 6 dhe 13 të KEDNJ-së, përbëjnë “*pretendime të pambështetura apo të paarsyetuara*”, dhe si të tilla, të njëjtat janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç është përcaktuar përmes paragrafit (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

53. Gjykata, në fund, gjithashtu thekson se pakënaqësia e parashtruesit të kërkesës me rezultatin e procedurës nga gjykatat e rregullta nuk mund vetvetiu të ngrejë pretendim të argumentueshëm për shkeljen e të drejtave dhe lirive themelore të garantuara me Kushtetutë. (Shih, rastin e GJEDNJ-së, *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005, paragrafi 21).

Përfundim

54. Si përmbledhje, Gjykata konstaton se pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të të drejtave të garantuara me nenet e sipërcekura të Kushtetutës dhe të KEDNJ-së, janë qartazi të pabazuara, sepse të njëjtat cilësohen si pretendime që i takojnë kategorisë së parë (i) “gjykatë e shkallës katërt” dhe kategorisë së tretë (iii) pretendime “të pambështetura ose të paarsyetuara” në baza kushtetuese.
55. Rrjedhimisht, Gjykata konstaton se kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe deklarohet e papranueshme, në pajtim me paragrafin 7 të nenit 113 të Kushtetutës dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, nenit 20, 47 dhe 48 të Ligjit dhe të rregullit 39 (2) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 10 shtator 2021, njëzëri:

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T’UA KUMTOJË këtë Aktvendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë Aktvendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky Aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Bajram Ljatifi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani

